

MUDR FRANTIŠEK CYRIL KAMPELÍK **(28.6.1805 - 8.6.1872)**

- zakladatel venkovských spořitelén

(Jos.J.Fučík)

Pod Syřenovem ve stínu lesů kumburských vystavěn byl **r. 1787 mlýn** o jednom složení a zapsán Jiřímu Hadincovi, synu mlynáře z Oustí, za 500 zl. rýn. V následujících 17 letech vystřídalo se tu 6 držitelů, snad proto, že na malém potoce mlýn málo vynášel. Poslední vlastník Josef Jiříček Kalenský koupil ten mlýn za 4200 zlatých rýnských a 10.září 1804 prodal opět manželům Františku a Josefě Kampelíkovým (Camprlíkovým) za 6000 zl. rýn. Ti již po roce 3.listopadu 1805 prodali mlýn manželům Tobiášovi a Alžbětě Nedvídkovým rovněž za 6000 zl. rýn.

V tomto mlýně č.d. 54 narodil se mlynáři Fr. Kampelíkovi (Camprlíkovi) a jeho manželce Josefě, dceři mlynáře J. Dlouhého z Chlumu (u Hořic?) **dne 28.června 1805 syn František**. Pokřtěn byl téhož dne farářem v Nové Vsi Janem Mifkem. Kmotrem byl Ignác Knap a Františka, manželka Fr. Radimského. Odkud byli kmotři, neuvádí se , ale Radimská byla nejspíše ze Syřenova, číslo domu 51. Druhé svoje jméno Cyril přijal Kampelík později jako uvědomělý český spisovatel.

Mladý Kampelík studoval prvních 6 gymnasiálních tříd **v Jičíně r. 1819-24**, kde působil naň jmenovitě prof. Fr. Šír, potom se odebral na **polytechniku do Vídně a do Prahy**

. Pro hmotný nedostatek přerušil studie, odešel do Plaňan, kde vyučoval děti, načež **r. 1831**

nejšlechetnější úmysly uvedly ho na

bohoslovecké studium

do Brna. Zásluhy, kterých si zde dobral o národní probuzení soudruhů v semináři, vykořenění předsudků a podezřívání snah českých, zůstaly mu nepopíratelné. Kollár věnoval Kampelíkovi ku cti 73. znělku ve "Slávy dceři." Vnitřní nespokojenost a osočování nejpoctivějších snah přinutily Kampelíka opustit seminář.

R. 1836

znova odešel do Vídně studovat

lékařství

. Vystupoval tu bezohledně a rázně ve směru vlasteneckém., byl roku 1840 uvězněn a vyšetřován, ale opět propuštěn. Dosáhnuv doktorátu, usadil se v Litomyšli, potom v Praze a ve Mšeně. Byl též politicky činným. Před památnými letnicemi r 1848 byl v Praze vůdcem pověstných tehdy tiskařů, účastnil se slovanského sjezdu a měl proto mnoho nepříjemností. Na to působil jako lékař v různých městech, potom v Kuklenách u Hradce Králové a Libčanech, odkud se podpisoval také Libčanský; potom usadil se opět roku

1860 v Kuklenách

, kde 8.června 1872 zemřel.

Byl horlivým **spisovatelem**. Ve spisech svých horoval pro ideu slovanskou, zvláště usilovat o užší

spojení Moravanů a Slováků s Čechy. Sepsal a vydal :

Částky českoslovanského jazyka, Čechoslovan, Duch ústavy vůbec, Franklinova pokladnice, Krása a výbornost českoslov. jazyka. pravopis čs. řeči, Stav Rakouska, Obrana česk. jazyka proti utrhačům a odpůrcům. Pán a stroj býv. ministerské vlády (1848), Práva naší řeči a národnosti, Důležité články občanské víry v českoslov. vlastech a mnohé jiné. Roku 1868 začal vydávat rolnicko-průmyslový list Přemysl, jenž však záhy zanikl. V poslední době obíral se polně otázkou dělnickou a psal často do Dělníka a Dělnických novin.

V německém Porýnsku starosta ve Flammersfeldu B. Raiffeisen v letech šedesátých jal se dle hesla "Jeden za všecky a všichni za jednoho" zakládat vesnické záložny. V téže době u nás v Čechách Kampelík první pojal myšlenku svépomocného sdružování lidu venkovského. Jeho heslem bylo: **Co jednomu nemožno, všem dohromady snadno**. Největší zásluhu v té příčině zjednal si roku 1861 vydáním spisu Spořitelny po farských kolaturách orbě a řemeslu ze svízely pomohou. V tomto spise uložil své rady o zřízení a činnosti venkovských záložny. Zásady zde vyslovené jsou tytéž, na kterých nynější "Kampeličky" jsou zbudovány, totiž:

malý obvod, vzájemné a solidární ručení členů, vlastní samospráva, povznesení a posílení venkova

Jest litovati, že již r. 1861 zásady Kampelíkovy nenašly na venkově porozumění. Co blahodárné práce vykonáno býti mohlo za uplynulých 45 let (1861-1905) na dráze svépomoci a kolik dobrodiní mohly vesnické záložny vlastní silou a z vlastních prostředků poskytnouti našemu venkovu!

